

Odamentek Jézushoz János tanítványai és megkérdezték: „Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid ellenben nem böjtölnek? Jézus így felelt: Hát búsulhat a násznép, míg vele a vőlegény? Eljön a nap, amikor elviszik a vőlegényt, akkor majd böjtölnek.”

Keresztelő szent János az ószövetség utolsó nagy prófétája. Tudta a küldetését. Egész életén át készült a teljesítésére. Uralkodott a testén. Eledele sáska és vadméz volt. Teveszőr ruhát és bőr övet viselt. Sokat böjtölt és imádkozott. Tudta, hogy ezzel győzheti le a gonosz lélek kísértéseit. Erre tanította követőit is. Szigorú követelményt támasztott velük szemben. Nem volt könnyű megvalósítani. Hiteles volt élete, emiatt követték a böjtölésben is. A zsidók a kiengesztelődés napján és a nemzeti szerencsétlenségek emléknapján böjtöltek. Jámbor zsidók egyéni buzgóságából a tökéletességre törekedve hetente egyszer-kétszer vállaltak böjtölést. Keresztelő szent János sokat beszélt Jézusról, s amikor megjelent, bemutatta őt nekik. Voltak, akik Jézus követői lettek. András és János. Nem bántotta ez Jánost, hiszen tudta, hogy Jézusnak növekednie kell, neki pedig kisebbednie. Arra sem méltó, hogy a saruját megoldja. Nem volt benne irigység. A farizeusokban és János tanítványaiban igen.

Miért nem böjtölnek Jézus tanítványai? Jézus nem írt elő nekik ilyen gyakorlatot. Megtiltja az öntetszelgést: az ima, böjt látványos gyakorlását. Arra biztatja őket, hogy a rejtekben imádkozzanak, böjtöljenek és tegyék a jót, így lesz kincsük a mennyben. Inkább a gazdagságtól való elszakadást, az önkéntes megtartóztatást hangsúlyozza. Az élet ad rá alkalmat. Szent Pál azt mondja: tudok bővelkedni és tudok nélkülözni. Elfogadja azt a helyzetet, ami van. Az apostolok tépdésik a kalászt, amikor Jézussal vándorolnak és nincs mit enniük.

Mi mit tehetünk?

Szemek böjtje: barátok elve: Nézz magad elé egy koporsó hosszal. Ne legeltesd a szemeidet a mozgó kirakatokon. Mit olvasol? Mit nézel a TV-ben, interneten?

Nyelv böjtje: megszólás, csúnya beszéd, káromkodás, árulkodás, rágalmozás, dicsekvés, hazugság mellőzése. Aki a nyelvével nem vét, az tökéletes.

Fül böjtje: Csend kúra, mások meghallgatása, Istenre odafigyelés. Megértett üzenet tettekre váltása.

Gondolat böjtje: irigység, harag, gyűlölet, rossz gondolat mellőzése.

Mindennek megvan a maga ideje. Farsangkor tudjunk vidámak, derűsek lenni, de nagyböjtben tudjuk a fenti böjtöket gyakorolni, hogy szívünk, gondolataink megtisztuljanak és élőkapcsolatban lehessünk Jézussal.

Butsy Lajos, Levél